

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 3 frt — kr.
 Hat hóra . . . . . 2 frt 50 kr.
 Három hóra . . . . . 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Éves számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

Negyhasáros petit-sor egyszeri közlőcset 7 kr.
 kétszeriért 6 kr, többszöréért 5 kr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 lr.

A nyilttérben:

minden négyhasáros garmond sor díja 15 kr.
 Felül: Gászekötésben levő hirdető-írdák, elő-
 fizetünk, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

vasárnap reggel.

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Előfizetési felhívás
a „BARS”

VIII. évfolyamának második felévére.

Lapunk mai számával befejez-
 tük ez év első felét.

Eddigi törekvésünk, előző szá-
 maink tartalma és iránya legyen
 biztosíték a jövőben. Ez alapon
 ajánljuk lapunkat a nagyközönség
 további szíves jó indulatába.

Előfizetési feltételek:

Félévre 2 frt 50 kr.

Negyedévre 1 frt 25 kr.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

2204/1888. sz.

Léva város tanácsa.

Azon érdekelték, kik vadászatra hasz-
 nálható fegyverekkel bírnak, az 1883. évi
 XXIII. t. cz. 14 §-a értelménél fogva ezen-
 nel figyelmeztetnek, miszerint fegyvereiket
 e hó végeig a városi jegyzői irodában az
 ott hivatalból rendelkezésre álló bejelen-
 tési úrlapon bejelentésük.

Léva 1888. évi Junius 21-én.

Tuschnay János.
aljegyző.

A vizsga.

A tanév lejárójában legfontosabb
 szerep jutott a vizsgának, hiszen a
 vizsga az évi munkának a gyümölese.
 A milyen volt a munka, olyan annak
 a gyümölese, ha az jó és kitartó volt,
 olyan lesz ez is viszont.

Igaz ugyan, hogy nem mindig
 követi áldás a munkát, s megtörténik,
 hogy a munka meddő s eredmény-
 nélküli volt, hanem ez csak viszonyla-
 gosan áll, t. i. a mi a teljesített mun-
 kában eredménytelen volt, azt csak
 egy részben mondhatjuk olyannak,
 mert más részben s egy harmadiknak
 javára kell, hogy szolgált legyen; mert
 a munkának mindig megvan az er-
 edménye; ezt a tapasztalás folyton
 igazolja.

TÁRCZA.

Rablók és tolvajok.

— Lefestette: dr. K. —

Mindenkor és minden időben éltek
 emberek, akik elragadták azt, ami a másé
 volt és abból tartották fenn magukat, amit
 mások szereztek.

Eva anyánk bünbe esett, mert elvette
 a gyümölcsöt, amelyhez nem volt jussa és
 Ádám apánk sem járt igaz uton, mikor
 evett a tiltott almából.

Mi több, egyik filozofus még az isten-
 nek is szemére veti, hogy jogtalanul saját-
 ította el azt a bordát, melyet szegény
 ösüktől vett el álmában. Hiába adott
 helyébe anyóstalan feleséget; ha manapság
 lenne ilyen, Ádám mégis elmehetne a tör-
 vényszékhez, hogy testi sértés miatt tegyen
 panaszt.

Attól nem kellene tartania, hogy nem
 akadna ügyvéd, aki perbe szállna az
 istennel.

Minden nemzet üldözte a latrokat és
 mindenütt szigorúan megbüntették a tolvaj-
 jokat és rablókat. Csak a spártai törvények
 engedték meg a lopást, — ha a tolvaj elég
 ügyes, hogy rajta ne kapják.

Egy ízben elfogtak egy spártai fiút,
 akiről azt gyanították, hogy rókát lopott.
 A gyermek határozottan tagadta a tettet és
 talán meg is menekült volna, ha hirtelen
 össze nem rogy. Ekkor kitűnt, hogy a kis
 tolvaj a köntöse alá rejtette a rókát, mely

Ez azonban csak az általános
 munkára vonatkozik és semmifélekép
 sem szolgálhat a tanuló munkára;
 ezt ezen általánosság soha sem be-
 folyásolhatja. A tanuló munkájának
 mindig van kelendő eredménye, mindig
 oly gyümölese, mely jövőjének s pályá-
 jának hasznára válik s annak alapját
 képezheti s képezi.

S azért bír fontossággal a vizsga
 nemcsak a tanulóra, hanem a szül-
 lőkre is. A tanulóra nézve nemcsak
 abból a szempontból, hogy szerencsés
 jövőjének előmozdítása s megalapításá-
 hoz szerzi meg a tényezőket, hanem
 abból is, hogy ez ismervél szolgál
 munkaszeretetéhez, feladatának, köte-
 lességének teljesítéséhez. A szülőkre
 nézve világos tanúságot nyújt arra,
 hogy gyermeküket mily irányban, mily
 módon vezessék be az életbe, hogy
 az a hazának hasznos és hű polgára,
 a közéletnek buzgó munkása, saját
 jövőjének szorgalmas kovácsa legyen.

Hogy a vizsgának ezen fontos-
 sága minden oldalról felismertetik, azt
 kétségtelenné teszi azon érdeklődés,
 mely tanintézetekben e hónap folya-
 mán a legfőbb fokra hágott. Az ipar-
 iskolától kezdve egész a főgimnázium-
 mig, minden tanintézetünk oly látoga-
 tottságnak örvend a nagy közönség
 részéről, hogy tanhelyiségeink nem ké-
 pesek azt egészen befogadni s egy
 tekintélyes rész többnyire künmar-
 rad, s csak közvetítés útján jó érte-
 sére a vizsga eredménye.

És örömmel mondhatjuk az eddig
 látottak és tapasztaltak után, hogy a
 vizsgák ez idén minden helyen bevál-
 tak s azon eredménnyel kedvesen lep-
 ték meg a látogató közönséget, hogy
 az évi munkát, feladványokat jól tel-
 jesítették a tanulók, s hogy tanintéze-
 teink úgy az igazgatás, mint a tanítás,
 közoktatás és nevelés eljárása körül
 dícsérettel oldották meg feladatukat
 s a rájuk bízott ifju nemzedéket lan-

a vállatás alatt össze-vissza mardosta a
 fiu mellét, a nélkül, hogy a spártai eseme-
 tét jajtásra bírta volna. Végre azonban
 szíve táján harapta a tolvajt, aki aztán
 összerogyott.

Manapság leghiresebbek az angol tol-
 vajok, kiknek ügyességéről esodadolgokat
 beszélnek.

Megtörtént egy gazdag francziával,
 hogy Londonból Bristolba kellett utaznia.

Gyanította, hogy zsebtolvajok járnak
 nyomában, s azért nem tett pénzt a pénz-
 tárczájába, hanem egy czédulát, a követ-
 kező felirattal:

— Ugy-e, gazember, felkopik az
 állad?

Beült a vasuti kupéba és annak daczára,
 hogy mi értékes dolog se volt nála, figye-
 lemme kísérté utitársait.

Mikor megérkezett Bristolba, abban a
 biztos tudatban volt, hogy akár ezreket
 tarthatott volna a tárczájában.

Elmondta a dolgot a pályaudvaron
 várakozó bristoli üzletbarátjának.

— Ah, meg van a tárcza? — kérdi
 az angol.

— Hogyne!

— Egy perczig sem aludt a vasuton?

— Ugy hiszem, hogy szundikoltam
 egy kiesít... Oh, de nem ért hozzám
 senki se.

— Mutassa csak, kérem, azt a czé-
 dulát?

A franczia mosolyogva vette ki a pa-
 pirszeletet és oda nyújtotta az angolnak. A
 flegmatikus ember egyszerre felkaczagott.

kadatlan buzgósággal igyekeztek a
 haza biztos reményeivé tenni s ki-
 képezni.

Vannak, kik a vizsgának csekély,
 vagy éppen semmi fontosságot sem
 tulajdonítanak, hivatkozva többször
 előfordult oly esetre, a hol az iskolá-
 kat éppen nem is végzett, annál ke-
 vésebbé vizsgát tett, jeiesse vált férfiak
 a vizsgáknak a fontosságát saját életök
 példájával halomra látszanak dönteni,
 különösen feltüntetve az amerikai éle-
 tet és szokásokat.

Megengedjük, hogy vannak ily
 példák, de ezek semmit sem vonnak
 le a vizsgák fontosságából; mert csak
 arra szolgálnak, hogy az illető jeles
 férfiak csak későbbben győződtek meg
 arról; miután azoknak megtartását
 későbbben ők maguk is szükségesnek
 dekretálták, s az egész iskolai rend-
 szert adaptálták.

S minél előbbre tör műveltségben
 a világ, annál több s nagyobb száma
 támad a különféle vizsgáknak s an-
 nál több fontosság fűződik hozzájuk,
 s azért csak szerencsét kívánunk mind
 a vizsgázóknak, mind az examinatorok-
 nak a leáldozó tanév munkájának
 sikeréhez.

Pálya előtt.

Demokrata világot élünk s ebben a
 demokrata világban diadalát üli a ezim és
 rangkorság. Szabadelvtűek vagyunk és a
 szabadelvek közepette csak „elvi“ szabad-
 ságot élvezünk. Tulajdonképpen ezer elő-
 ítelet, sok kishitűség, millió ferde szokás
 és divat rabjai vagyunk.

A kultúra, mialatt egy lépést halad
 előre, mértföldekre löki vissza az embert,
 az egyént s közművelődési állapotaink
 közepette oda jutottunk, hogy elkeseredetté
 vált a létértvaló harez, az ember ember ellen
 áll, küzd életre halálra a darab száraz ke-
 nyérért.

A nagy optimisták gondolkodóba es-

— Ugy-e, hogy jó tréfa? — kérdi a
 franczia.

— Az ám, olvassa csak!

És a franczia hűledeve olvasta a
 saját megjegyzése alatt a következő sza-
 vakat:

— Ostoba franczia, tartsd bolondd
 a nagyapádat....

De bármily ügyesek is az angol tol-
 vajok, mégis irigyelhetik azokat a magyar
 kollégákat, a kik nem rég egy dunántúli
 helységben betörték egy birka-óiba és le-
 nyírták a gyapjút, a melylyel aztán szeren-
 esesen odább álltak.

— Csodálom, hogy le nem nyúzták
 bürgém bőrét is, — szolt másnap a kedé-
 lyes károsult.

A napokban történt, hogy egy uri
 ember érezte, hogy valaki nagyon ránczi-
 gálja az óralánczát; mosolyogva fordult az
 idegen felé:

— Óh, uram, ez a láncz csak talmi
 arany.

— Ugy, akkor pardon! — szolt a
 tolvaj, s megbíllentette kalapját, elillant.

Most van a tolvajok nyári idénye. A
 zöldben lakozók nem is sejtik, hogy mikor
 ürítik ki lakásaikat. Pedig nem mindenki
 fogadja oly közönyösen a latrokat, mint
 Moliere apát, a hírneves franczia bölcsész.

Ez a jó ur egykor ágyában olvasga-
 tott, a mikor kopogtattak ajtaján.

— Tessék, — szolt az apát.

Nagyon gyanus külsejű legény lépett
 a szegényes szobába,

nek. A szívek egy pillanatra megszűnnek
 dobogni és helyet adnak az észnek, meg-
 engedik, hogy kombináljon, hogy követ-
 keztessen. És az ész megteszi a magáét,
 hidegen-ridegen, szív nélkül.

Az ész látja, hogyan fejlődik a prole-
 tarizmus, látja, hogy miképen szaporodik
 az élehetlenek gyászos serege, mely már
 már szemközt áll egyenlő erővel és hatalom-
 mal a társadalom alkotmányával és kéri
 jogait.

Mi lesz akkor, ha követelni fogja?

Ha harezra kerül a dolog, ki lesz a
 győztes?

Ez a jelen idők nagy problémája, me-
 lyet előbb utóbb meg kell fejteni, melyet
 meg kell oldani, még pedig ennek a társada-
 lomnak, amely a proletárokat teremt, de
 ellátni, elhelyezni őket, emberi jogaikban
 részesíteni nem tudja.

Ezek a gondolatok nagyon alkalma-
 sak arra, hogy megszívleljük most az is-
 kolai év végén. Beszélni kell róla, hogy
 megértsék, fejtegetni, hogy elhiggyék és
 meggyőződjék róla a nagy köz, hogy tár-
 sadalmunk vétke éppen itt van elrejtve.

Ma nap már minden szülőt az az am-
 bitió sarkalja, hogy gyermekét tudományos
 pályára adja. A középiskolák folyton sza-
 porodnak és e szaporodás daczára is zsu-
 folva vannak évről évre.

Még szegényebb sorsu család is meg-
 erőlteti magát, hogy iskoláztassa gyerme-
 két. Senkisé meg figyel arra, hogy a fiúnak
 van-e hajlama, és van-e tehetsége arra,
 hogy megbirkózzék a tudományok mindig
 terhesebb követelményeivel.

De a fiu végig küzdi magát az isko-
 lákon, végig az egyetemen. Hogy mennyi
 nyomorral, az mellékes. Végre is megvan
 a diploma, az egyetlen jó a földön,
 amely föléje helyezi a polgárt a polgárnak,
 — a jelenkor kutyaórá, mely bizonyítja,
 hogy tulajdonosa értelmes, képzett, tud ós.

És mikor a diploma a kéznél van,
 kezdődik a harez. A vére nélküli, de sokkal
 elkeseredettebb és borzalmasabb harez,
 mely folyik a társadalomban. A szegény

— Mit kíván? — kérde az apát fel-
 tekintve.

— Adjon pénzt!

— Pénzt?

— Ne okoskodjék soká, igenis pénzt.

— Ejnye, hát kegyed tolvaj, ugyebár?

— Ne törődjék vele, hanem adjon
 valamit.

— Kérem, ott a nadrágomban lesz a
 szekrény kulcsa.

A tolvaj kikutatta a zsebeket.

— Nincs itt! — szolt mogorván.

— Akkor tán a mellényemben lesz.

— Megvan!

— Na, most nyissa fel a szekrényem
 harmadik fiókját... úgy a'... jobbra
 ... Ej, ne kotorászson a papírjaim kö-
 zött... jobbra van a pénzem... Néhány
 frank az egész...

— Ez minden?

— Nincs több, esukja be a szekrényt!

— Nem vagyok az inasa, — szolt a
 tolvaj és távozott.

— Csukja be az ajtót! — kiáltott
 utána Moliere.

— Nem akarom, — morgott a tolvaj
 s elsietett.

— Pimasz! — ordított az apát s ki-
 ugrott ágyából, becsukta az ajtót és a fiókot,
 azután visszafeküdt ágyába és nyugodtan
 tovább olvasta Descartes értekezéseit.

A rablók tudvalevőleg meglehetősen
 számban jártak Magyarországon és nincs
 oly régen, mikor a Bakony-erdejét borzal-
 mas rablófészeknek híresztelték, melyről hi-

ifju nem megy semmire, ha önállóan akar boldogulni és sok csalódás után végre pályázik a diplomával egy dijnoki állásra.

Igy születik a proletár, ki elégedetlen önmagával, a társadalommal, a világgal. Az a küzdelem, melyet ő vivott a diplomáért, azt a jogot előlegezi neki, hogy most már legyen miből élnie. De ha nincs? Akkor elfogja a kétség, az önzés és más egyéb elvont emberi gyarlóság és harcot kezd a világgal, melyben utóvégre is öbukik el.

Igen, de meddig? Ha a proletár legyőzi a társadalmat, akkor szomorú sorsra jut minden. Ezt a katasztrófát pedig csak a társadalom józansága előzheti meg.

Anyák! Szülők! Ne küldjétek ambíció nélküli gyermekeiteket oda, ahol csak proletárrá válik. Ezernyi praktikusabb út és mód nyílik ma a megélhetésre.

A kereskedelem, az ipar sokkal hálasabb tér azoknak, akik dolgozni akarnak.

Csak az a kérdés, vajon mi kamatozik jobban: az erő, vagy a szellem? Tőke mind a kettő, mely hasznot hajt. Munkás a diplomás ember is, mint az iparos. A szellem csak ott diadalmaskodhatik, ahol az értelem tulnyomó.

De ha az erő párosul az értelemmel, nincs, aki legyőzze. Aki kezével és eszével egyszerre tud dolgozni, az győzni fog, diadalt fog aratni, ha utjába ezer akadály gördül is.

A köteles iskoláztatás szükséges, sőt a polgári iskolák, vagy középiskolák alsó osztályainak látogatása is kívánatos. De aki érzi, hogy nem hivatott a tudományra, az válaszszen magának más megélhetési forrást.

És ezt első sorban a szülők ítélik meg legjobban. A közepes vagy ennél még rosszabb bizonyítványt hozó gyermeket ne taníttassák tovább, hanem adják valamely más becsületes, praktikus pályára.

Ezeket akartuk elmondani a pályaválasztás pillanatában, az iskolai év végén. Azért szözlünk, hogy megszívleljék azok, akiket illet és téritsek a helyes utra társadalmunk fejlődését.

Ne neveljünk proletárokat!

○

Barsvármegye törvényhatósági ülése.

Székhelyi Mailáth István főispán elnökle alatt f. hó 14-én tartott meg az évnegyedes rendes közgyűlés.

Elnök előadja ez alkalommal, hogy a Zsitva-völgyi vasút ügye a legkedvezőbb eredménnyel biztat, rövid idő múlva alkalma lesz a szab. osztr. államvasut-társaság ajánlata alapján a vármegye közgyűlésé-

hetetlen és rettenetesnél rettenetesebb dolgokat beszéltek.

Annyi bizonyos azonban, hogy költöbbrabló, mint amilyen a magyar betyár volt, sehol sem létezett és bizonyos az is, hogy míg a világ minden rablóját, főleg a birtvány ösztönzi az utonállásra, a betyárnál legnagyobb szerepet a virtus, a sértett önértzet, a világfájdalom játszanak, melyekkel együtt járnak a nagylelkűség, a nők iránti udvariasság és gyakran a legjobb bizú humor.

A betyárság poezise azonban lehanyatlott már, manapság rablókat és haramiákat hajszol a csendőrség. Igazi betyár nincs többé, se a Hortobágyon, se a Durán tul.

Városokban nem ritkán találkozunk „elegáns rablókkal.”

Eredeti történetet beszélt nem rég egy francia lap.

Fiatal hölgy lépett egy divatkereskedésbe és egy gyönyörű csipkekendőt vett. A mint ki akarta fizetni, egy fiatal ember rontott be az üzletbe és kiszakította a nő kezéből az erszényt, arezul vágta a hölgyet és rákiáltott:

— Mondtam, hogy ne vedd meg a kendőt! Most azért sem kapod meg!

Ezzel kisietett, magára hagyva az elalélt nőt.

A kereskedő azt hitte, hogy a fiatal ember a nő férje és azért nem tartóztatta fel, de utóbb kitűnt, hogy a szerencsétlen dáma egy épp oly durva, mint vakmerő rablónak esett áldozatul . . .

Londonban történt, hogy egy fiatal lord alkonyatkor hazafelé tartott. Egy külvárosi mulató helyen töltötte az éjt és minthogy nem talált kocsit, gyalog kellett mennie.

vel megköntendő szerződés tervezetét a közgyűlés elé terjeszteti.

Örömmel tesz előterjesztést ama tapasztalatról, melyet a tót ajku községek népiskoláiban tett; meggyőződött, hogy a magyar nyelvnek tanítása örvendetes fejlődésnek indul.

Elnök főispán ur előadja folytatólag, hogy míg a vármegye két főorvosát az általános szeretetnek állandó érzülete környezi, ezen szeretet, melyet ő is nemcsak átérteni, de átérteni is bír, készíti őt egy alkalmi pillanatnak érvényre juttatására, — mert lehetetlen tartja, hogy egy legközelebb felmerülő mozzanatot különösen ne hangoztasson. — Az osztatlanul szeretett és tisztelt főorvosok egyike dr. Benkő Lajos f. hó 23-án tetözi be 25 éves áldásos főorvosi működésének idejét. — Ezen egy negyed századot magába záró működés, a szenvedő emberiség fájdalmát elosztó, terhes sorsában vigasztaló, jobb sors reményével kecsegtető munkálkodás, melynek nincs, de nem is lehet méltó jutalma más, mint e vármegye közönségének osztatlan szeretete. Midőn ezen szeretetnek kifejezést ad, úgy érzi, erkölcsi kötelességet teljesít, mely kötelességérzet őt arra készíti, hogy azon napnak huszonöt éves fordulója alkalmából, melyen Dr. Benkő Lajos ezen vármegye közegészségügyi gondozásának részesévé vált, a vármegye közönsége szeretetét és bizalmát ezen közgyűlés jegyzőkönyvében kifejezni javasolja.

Ezek után a napirendre kitézött ügyek vétettek elő. — A tisztviselői nyugdíjalap céljaira az 1888. évre $\frac{2}{4}\%$ pótdadó névszerinti szavazással megszavaztatott.

A vármegye gyámpénztárában kezelt pénzék 1889. évre a lévai és az ar-maróthi takarékpénztárakban — szintén névszerinti szavazás folytán — fognak elhelyeztetni.

Az alispán előterjesztése folytán az ar-maróthi járás szolgabírói hivatal számára szükségessé vált új helyiségnek a Szász István-féle lakház megvétele elhatározott, melyben még a mértékhitelítő hivatal is elhelyezendő lesz.

A most meglevő könyomda a hivatalos munkálatokra elégtelenné vált, — ennélfogva új könyomda vétele elhatározott. — r. t.

Barsvármegye közig. bizottságának ülése.

Folyó hó 13-án megtartott közigazgatási bizottság ülésében a vármegyei törvényhatóság által közvetített közigazgatási ágak állapotáról május hóban a következők jelenthetők:

Az alispán jelentése:

1. K ö z m u n k a váltáság ezimen befolyt összesen 2087 frt 46 kr., a hátralék 52,221 frt 69 $\frac{1}{2}$ kr. K ö z m u n k a b i r s á g r a befolyt 17 frt 25 kr. K a t o n a b e s z á l l á s o l á s i pótdóban befolyt 2 frt 31 kr., a hátralék 9266 frt 81 kr. A betegápolási alapra nem folyt be semmi, — itt a hátralék 12,708 frt 22 $\frac{1}{2}$ kr.

2. 12 t ü z e s e t jelentetett be 85,001

Egyszerre három ember lép elibe s pénzt kérik.

A lord órájára néz, aztán fölkiált:

— Ej, még csak öt óra. Önök ugyan korán kezdik!

A következő pillanatban félre boxolta a latrokat és elmenekült.

Egy német rabót elfogtak. Többek közt azzal is vádolták, hogy zsebkendőt lopott.

— De már, kérem, riadt fel a lator, az nem igaz. Alighanem összetévesztettek a fiammal, az dolgozik zsebkendőkkel.

Mindig voltak rablók és tolvajok, most is vannak. Lesznek-e mindig? Valószínű, mert hiszen semmiféle javulás sem mutatkozik a rablók között, a rendőrség pedig hasztalan javul.

Egyetlen rabló van, aki gyakran szívesen adja vissza azt, a mit elorzott, s ez a — s z i v r a b l ó.

Hárs árnya alatt . . .

Hárs árnya alatt tova surran a csermely,
Csókolva a lomb remegő levelét,
És halja eregelg susogó szerelmmel,
Halmozva, eszevegve regére regét.

Hús, illatos árnyak alatt heverészek,
S a rózsavirág ajakamra hajol,
És mint pizsi méhe leszívom a mézet
Rózsám epedő, piros ajkairól.

— H a m e g f o g y a z i l l a t, a d a l, a s z í v á r v á n y,
És majd ha zizogva lehull a haraszt:
Lelkem tova száll szelid álmai szárnyán,
És újra megálmodom én a tavaszt.

K e r e s k J á n o s.

A kertészleány.

— Beszély. —

Irta: Csengey Gusztáv.

— Nemesak szállást uram, hanem valami szerény alkalmazást. Szerencsétlen

frt és 75 kr. kárral, — a biztosítás csak 30,615 frtot tesz. — Ezen tüzesetek között van bejelentve a Zsarnócán május hó 12-én kiltűtött tűz, mely alkalommal a kincstár tulajdonát képező nagy sörház és melléképületei elégték; a tűz egy 9 éves fiu pajkos csinijából származott, melylyel 30,000 frt kárt okozott. A kár azért rug annyira, mert az épületek csekély kivétellel mindenütt beégtek, a padmaly és boltozat beomlott, úgy hogy a magtárként szolgáló padláson elhelyezett gabona, komló és maláta készleten kívül még az összes sörföződei felszerelés, butor, ruha és élelmiszer készletek elpusztultak, — biztosítva csak a földézet volt és így 12—15,000 frtnyi vagyon pusztult el.

Május hó 20-án Ó-Körmöcskén kiűtött tűz alkalmával, a templom, iskola, 7 ház egészben, 12 ház részben, 57 gazdasági épület egészen és 1 részben, továbbá 71 drb. hasznos háziállat, 500 mázsa takarmány, gazdasági eszközök, ingó vagyon, élelmiszerek, szobabutor, elégték, — a kár 32,126 frtra rug, melyből 7420 frt biztosítva volt. — A tűz támadásának oka gondatlanság. — Ez alkalommal Mayer Miksa bars-szt.-keresztű esendőr őrsparancsnok élete kockázatásával mentette meg két ember életét. — A nyomor oly nagy, hogy a szolgabíró saját járása területén a könyöradományok gyűjtését megindítani kénytelen volt.

3. A felülvizsgálatra kijelölt hadkötelesek elővezetése tekintetében a m. kir. honvédelmi miniszter akként intézkedett, hogy a verebelyi, ar-maróthi, oszlányi és lévai sorozó járásokból felülvizsgálatra kijelölt hadkötelesek Nyitrán f. évi június 18-án működendő rendkívüli vegyes felülvizsgáló bizottság elé vezettessenek.

A földmivéls-ivar és kereskedelmi m. kir. miniszterium a phylloxera irtására állítólag alkalmas szerek hirdetése és ajánlása körül észlelt visszaélések korlátozása tárgyában kibocsájtott körrendelete, (melyről lapunk előző számaiban már megemlékeztünk), tudomásul vétel céljából felolvasatott.

Az adófelügyelő jelentése.

Az adófelügyelő jelentése szerint egyenes adó címzén befolyt 65,594 frt 29 kr., hadmentességi adóban 282 frt 77 kr.

A kir. tanfelügyelő jelentése.

A kir. tanfelügyelő, Dancs Bertalan bejelentette, hogy áthelyeztetése folytán új állomását elfoglalta, a tanfelügyelői irattárt által vette és hivatalos működését tényleg megkezdette.

A főorvosok jelentése.

A főorvosok jelentése szerint a közegészségi állapot május hónapban, viszonyítva a megelőző hónaphoz, javult és általában kedvező volt. — r. t.

Különfélék.

Lapunk mai számával befejezzén VIII. évfolyamának első félévét, előfizetést nyitunk

sors üldözött idáig, nincs hová lehajtanom fejemet.

Oh uram, fogadjon el szolgájának s én hiven teljesítek mindent, amit reám biznak.

Az öreg ur gyanakodva nézte végig az idegent.

— Ön nem látszik szolgának, ruhája, fegyvere azt sejteti velem, hogy ön több, mint közönséges ember. Kicsoda ön?

— Ha azt kérdezi ön, akkor tovább kell vándorolnom! rebeg az ifju csüggedten bocsátva le fejét. Azután hirtelen felegyenesedett s bátran, szilárdan nézett az öreg nemes szemé közé.

— Uram! az én nevem Alexei, becsületes orosz családból származtam. Fogadjon fel engem egyszerű keresztnevemmel munkásának próbául. Ha ön azt tapasztalja, hogy méltó vagyok arra, miszerint állandó alkalmazásba tegyen és azt mondja ön nekem a próbaidő leteltével: „meg vagyok elégedve veled és megfogadlak bérért, rendszer évi fizetéssel“ akkor megmondom családi nevemet.

— És ha én azt mondanám most: nem tudom ki vagy, ismeretlen pedig nem fogadok be házamba, ma éjre itt maradhat, aztán mehetsz tovább, — mit tesz ön akkor?

Az keserűen felelé:

— Azt hiszem, akkor nincs önnek oka feleletet várni, akkor megyek tovább, amíg mehetek.

Az ifju ajkai vonaglottak, mikor e szavakat elmondá, az öreg háziur éles figyelemmel vizsgálta arczkifejezését.

— Ön tudom, hogy ön mit akar tenni, ön azzal a puskával véget vet életének.

— Nos? ha az megtörténik? Gondolja ön hozzá, hogy sorsom talányát nem tudom másképp megoldani. Uram, ma el

ez év második felére. Tisztelettel kérjük előfizetőinket, hogy előfizetéseik megújítása iránt e lét folytán intézkedni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. — Helyben az előfizetések eszközésével a lap elhordója bizatlik meg; vidéki előfizetőink részére pedig postautalványt mellékelünk.

— A Zsitva-völgyi vicinális vasut létesítése ügyében városunkban e hó 22-én Majláth István elnökle alatt tartott értekezletben, melyen a szabad. osztrák-magyar állam-vaspálya-társaság Bernhard Győző építészeti főnök által képviseltette magát, s melyen az illető érdekelt birtokosok vettek részt, kedvező lefolyást nyert az Ar-Maróthról Verebelyen át a nevezett társaság főtvonalába vezető irány, a meny nyiben ennek tracirozása Udvard, Érsekújvár és Nagy-Surány felé határozatba hozatott, s a melyekből, ha ez megtörtént, az érdekelték fogják meghatározni az építendő vonalat; a tracirozást a nevezett társulat saját költségére teljesíteni elfogadta, így most biztosan várhatni, hogy a Zsitva-völgyi vasut létesíttetni fog, annál is inkább, mert a társulat által kívánt hozzájárulása az érdekeltéknek biztosítva van. Szerencsét kívánunk az ügy további lefolyásához is!

— **Erettségi vizsgálatok.** A lévai főgimnáziumban a szóbeli erettség vizsgálatok e hó 25. és 26-án tartatnak. B a r t a l Antal egyetemi tanár és a budapesti gyak. főgimn. igazgatója, mint kormánybiztos és W i e d e r m a n n Károly kir. tanácsos, pozsony-tankerületi kir. főigazgató e hó 23-án érkeztek Lévára, hogy e vizsgálatokon részt vegyenek.

— **Kozma Sándor**, királyi főügyész, e hó 18-án érkezett meg Lévára Ipolyságról. Másnap meglátogatta a kir. járásbírósgot s megvizsgálta a börtönöket is. A látottak és tapasztaltak felett teljes megelégedését fejezvé ki, még azon nap délután elutazott Aranyos Maróthra.

— **Vizsga és munkakiállítás.** A lévai ipariskola osztályában e hó 16-án, az esti órákban, tartattak meg az évrő vizsgák, M á c s a y Lukács polgármester, Schleifer Armin evang. lelkész, ipariskolai bizottsági elnök, az ipariskolai bizottság tagjainak s szépszámu érdeklődőknek jelenlétében. A tanulók felelettel teljesen kiélgették a hallgatóságot, minek a polgármester kifejezést is adott, meleg köszönetet mondva a tanító-testületnek kifejtett buzgalmaért s megdicsérve a tanulókat a tapasztalt elömenetelért. — Másnap — e hó 17-én — volt a tanulók által készített munkák, rajzok s írásbeli dolgozatok kiállítása, melyet egész napon át sürün látogatott a közönség. A kiállítás a mult évihez képest nagy haladást tanusított. Számos sikerült s gondal készítet munká volt közszemlére kitéve, mi eklatásn jele városunk haladásának az ipar terén. Kiállított összesen 75 tanuló, kik közül — a szakértőkből megalakított bíráló bizottság véleménye alapján — p é n z-

kell dölni sorsomnak, mert üldözött vagyok s menhelyet kell találnom, vagy valami becsületes házban, ahol meg nem találnak, vagy a sírban, ahol vége lesz mindennek, mert oda, ahonnan jövök, nem akarok többé visszakérülni.

Az öreg nemes nagy léptekkel járt föl s alá, aztán megállt az ifju előtt, s mély hangon mondá:

— F i a t a l e m b e r! én nagyon csalódtam az emberekben, egy nagy esapás üldözött ki a társadalomból. Nincs okom azt eltitkolni. Azon párhoz tartoztam, mely Péter czár utításainak ellenállt.

Az utolsó streliczi lázadás leveretése alkalmával csak gyors meneküléssel menthettem meg életemet. Az volt a szerencsém, hogy senki sem adott fel, visszavonulhattam birtokomra, de Damokles kardja esüggött fejem fölött. Más idők, más emberek jöttek, az orosz kormány gyakran változott azóta, engem elfeledek, és már most nyugodt lehetek. De a társadalomból száműztem magamat. Ime látja ön, hogy át tudom érezni, mi az: üldözöttnek lenni. Lehet, hogy önt, hasonló sors érte, mert közönséges gonosztevőnek nem nézhetem.

— É n n e m v a g y o k g o n o s z t e v ő.

— Jól van, hiuni akarok önnek és elfogadom ajánlatát. Egy felügyelőre van szükségem. Akar ön gazdaságom felügyelője lenni?

Az ifju nem tudott szólni, hanem beszéltek megeredt könyvei. Az öreg ur biztató szelid hangon mondá neki:

— Nyujtsd kezedet ifju, mátol fogva házam tagja vagy. És megszoritá az ifju kezét.

Alexei megtalálta menhelyét és az nemsokára otthonává lett . . .

belijutalmat nyertek: Agárdy Sándor és Krausz János 3-3 frtot; — Bizik Endre, Balla Ferencz, Plander Ignác, Hityil Gábor és Finka István 2-2 frtot; — Korbély Sándor, Hegedüs István, Bizik Sándor, Hidvéghy István, Hurta Imre, Karikó Dániel és Gyürky József 1-1 frtot. — Díjesérő oklevelet kaptak: Arany Árpád, Gyuriás Mihály, Hráskó Pál, Zsiros István, Borecsányi Béla, Szrna Kálmán, Silingi Lajos, Akúcs István, Kramár József, Wittlinger István, Hlavács József, Vittenberg Armin, Makacs Gyula, Ertl Vincez, Farkas Ambrus, Kotrusz János és Kipke Árpád.

— **Kulin Imre**, törvényszéki elnök, e hó 20-án Aranyos-Maróthról Lévára érkezett, hogy itt a kir. járásbírósnágnál a hivatalos szemléte mezejtse.

— **Jégverés.** Kiszámíthatlan kárt okozott e hó 18-án délután Léva vidékén a jég. Kivált a várossal szomszédos Hontvármegye több községének határát a szó szoros értelmében tönkretette. A csapás oly erővel jött, hogy néhol a jég egy lábnyal magasabb volt s az árnyas helyeken még harmadnapra is lehetett jeget látni. Legtöbbet szenvedtek: Kis- és Nagy-Kereskény, Bori, Borfő, Kis-Kér, Varsány és Vámos-Ladány. Léva határát is érte a vész, de itt a kár jelentéktelen.

— **Szülők figyelmébe.** Azon ifjak — kik magukat a gazdasági pályára előkészíteni akarják s a gyakorlati évet lehetőleg gyümölcsözően öhajtják eltölteni — forduljanak az adatai m. kir. földmives iskola igazgatóságához, hol a felvilágosítás készségesen megadatik.

— **A vihnyei fürdőt** — a hozzánk beküldött névsor szerint — ápril 29-étől e hó 18-áig 115 vendég látogatta meg.

— **Rövid hírek.** — **A képviselőház** már nem tart érdemleges üléseket, az utolsó ülés e hó 20-án volt, a mikor kezdetét vette a nagy nyári szünet. — **A delegációk** — hír szerint — e hó végével befejezék teendőiket. — **A honvédelmi miniszterium** új egyenruházat és felszerelési szabályzatot alkotott a honvédség számára, mely még ez év folyamán fog életbe lépni. — **A pénzügyminiszter** rendelteti uton intézkedett, hogy az adóvégrehajtás június 25-től július végeig függesztessék fel. — **A párisi akadémia** Erzsébet román királyné számára, ki Carmen Sylva név alatt ismert írónő, arany-éremet veret. — **Kolozsvárott** az iparos-egylet kezdeményezése folytán 1890-ben ipar- és mezőgazdasági cikkekben országos kiállítás rendeznek. — **Zomborban** a „Jó szív“ javára rendezett vacsora 3175 frtot jövedelmezett. — **A közös hadügyi kormány** 5 új ütegosztályt szervez, ebből 3 a magyar, 2 az orosz rak honvédség dandárjaihoz osztatik be. — **Besztercebányán** egy külföldi cég nagy tü-gyárat szándékozik felállítani, melyben ezer munkást foglalkoztatna. — **Nagyváradon** Fábian Lajos nevű mézesbábot e napokban meghalt, ki hatvanezer frtot tevő vagyonát közczelokra adományozta. — **Trencsénvármegyéből** e héten ismét 85 árva gyermeket szállítottak az alföldre, a hol már gondoskodtak elhelyezésükről. — **A**

Hát van mégis a földi élet számára is föltámadás, újjászületés? . . .

Egy csendes, szorgalmas év mult el. Alexei hűségével s arca verejtékével vívta ki gazdája bizalmát s jobb keze lett neki. Foglalkozásán, napi dolgain kívül nagyon kevés életjelt adott maga felül, ha semmi dolga sem volt, belevette magát gazdája könyvtárába s tanulmányozott. Egy általában kevés beszédű volt s ebben nagyon hasonlított gazdájához.

E csendes, komor, hallgatag életnek egyetlen hangosabb, derültebb tüneménye a házi kisasszony volt. Szelid vidámsága jótékonyan zengett bele az egyhangu munkás napok gondjába, de az is olyan megszokott valami volt, hogy senki sem találta figyelemre méltónak. Olyan volt ez, mint az életet levező, senki sem figyel meg, senkiesem beszél róla, de mindenki táplálkozik belőle s életének szüksége van rá. Alexei nem látszott más tudomást szerezni róla mint azt, hogy Irénének hívják. Néven szólíták egymást, egyszerűen testvériesen, de egyéb bizalmas közeledés nem történt köztük. Sohasem társalogtak egymással, beszélgetésük csak annyira szorított, amennyit a házikörülmények elkerülhetlenné tettek, de azért figyelmesebb, gyöngédebb, két teremtéményt alig lehetett volna egy házban találni. Hallgatagony, csendes igénytelenséggel igyekeztek egymás terhét könnyíteni s egymásnak apró örömeket szerezni. Tavasszal és nyáron Irén kertjét olyan rendben tartotta Alexei, hogy a kedves lánynak alig maradt ott valami tenivalója.

(Folyt. köv.)

leghibesebb sakkjátékos, Zuckertort e napokban meghalt Londonban.

A furdöbe utazók figyelmébe ajánljuk, hogy el ne mulasszák megszerezni az „Utmutató“ menetrend-könyv június havi füzetét. Ez az egyetlen könyv, mely az összes mérsékelt áru furdöjegyeket tartalmazza; furdöjegyek véle jelentékeny kedvezményvel jár. Ova in jük a közönséget az idegen nyelvű, külföldről importált utazási könyvek megszerzésétől, melyek az utazót tévútra vezetik, miután sem a furdöjegyekről, sem a nagy számban fönálló mérsékelt áru menet-terti jegyekre nézve nem tartalmaznak fölvilágosítást.

APRÓSA GOK.

— **Rovatvezető** Zuhany. — **Nyelvés asszony.** A. Csodálatos, hogy a te feleségednek milyen piczi az ajka. — **B. Magam** meg azt esodáalom, hogy e piczi ajakkal hogyan bírja a nyelvét eltakarni.

— **Nem esoda.** — Kérem, én ezt az urat már tízszer felszólítottam, hogy adósságát fizesse meg és még a fülét sem mozdítja! — Azt nem is lehet tőle kívánni, mert fülig tele van adóssággal.

— **Alkalmoszerü kívánság.** (A fős-vény mutogatja kertyét barátjának, de a nagy meleg daczára, semmi frissítövel meg nem kínálja). — Nos, hogy tetszik neked ez a kert? — Kérdi tőle. — Igazán nagyon szép, pompás volna benne egy kis bort inni, savanyva vízzel.

TANÜGY.

I. Értésítés.

A lévai k. r. főgymnasiumban a szóbeli érettségi vizsgálatok jun. hó 25. és 26. napján — a tanuló ifjuság kizárásával — nyilvánosan fognak megtartatni.

Kelt Léván, 1888. jun. 23.

A főgymn. igazgatóság.

II. Értésítés.

A helybeli izr. elemi hatosztály iskolában a f. tanévi zárvizsgák a hittanból f. hó 24., a többi tantárgyakból pedig 25. 28. és 29. tartatnak meg; melyekre a t. cz. szülöket és ügybarátokat meghívja Léván, 1888. jun. 18.

az igazgatóság.

III.

A „Léva és vidéke r. kath. néptanítók egylete“ nagyságos és fötiszt. Munkay János czimzetes kanonok, Léva ker. esperes-tanfölgyelő s garamujfalusi plebános elnöklete alatt s a tagok igen nagy érdeklődése mellett e hó 6-án, Léván, tartá meg ez évi közgyűlést, mely a következő előre megállapított sorrendben folyt le:

1.) A „Veni Sancte“-val összekötött s nagys. elnök ur által tartott sz. mise után össze gyűltünk a szokott tanácskozási teremben, a hol a Szentlélek segítségével hivatása után nagys. elnök ur megtartá megnyitó beszédét, melynek elején kifejezést adott a fölötti örömenek, hogy minket a 6-ik rendes közgyűlésen üdvözölhet. Ezután foglalkozik az egylet czéljával. Tagjainak ajánlja az önművelődést. Buzdítja őket, hogy hassanak oda, miszerint a községekben népkönyvtárak s olvasóegyletek alakíttassanak. A gyümölcsfa-méh- és selyemtenyésztés előmozdításák. A magyar nyelv tanítására az idegen ajku községekben kiváló gond fordításák. Szóval, tegyenek meg minden lehető, hogy a népnevelés korszerűleg felvirágozzék. Továbbá sajnálatlalt emliti, hogy a tagok közül igen sokan mind a tagsági díjjal, mind pedig az „országos tanító segély-alap“-ba fizetendő csekély-séggel hátrálékban vannak, s felhívja a jelenlevőket, hogy jövőre ebbeli kötelezettségüknek is iparkodjanak eleget tenni. Ezzel a közgyűlést megnyitottnak nyilvánítva, a jegyzőnek átadta a szót.

2.) Hlaványi János jegyző előbb olvasta az előző választmányi ülés jegyzőkönyvét, mely ellen kifogás nem tétetett, s Hliva János s Jaross Ferencz tagok által hitelesített; azután pedig jelentést tett az egylet és választmány egy-évi működéséről s ennek életében előfordalt mozzanatairól, a mit a közgyűlés helyeslöleg tudomásul vett.

3.) Miután az egyesület alapszabályai értelmében a tisztviselők minden harmadik, a választmány pedig minden évben új választás alá esnek, ezen szabályhoz alkalmazkodván, Dudich Ferencz világi elnök a tisztviselők, Jaross Ferencz választmányi tag pedig a választmány nevében leköszöntek. Nagys. elnök ur titkos szavazást engedlvén el, szavazat szedő bizottságot kinevezett, melynek tagjai valának, Jaross Ferencz elnöklete alatt: Klepács István és Kucsera Imre. A szavazatok összegezésének eredménye, világi elnök: Dudich Ferencz; — első jegyző: Hlaványi János; — másodjegyző: Pivonka István; — pénztárnok: Richter Ferencz; — könyvtárnok: Farkas Ákos. Választmányi tagok: Burza Mihály, Csiffári Flóris, Hliva János, Hulják János, Ivicsics Pál, Jaross Ferencz, Klepács István, Kucsera Imre, Regö Ferencz, Smeringai Ferencz, Torma János s Veszely István.

4.) Hliva János elnök, Burza Mihály s Csiffári Flóris tagokból álló kiküldött, hár-

mas bizottság a számadásokat megvizsgálván, ezek rendben találtattak; a pénztárnoknak a fölmentés megadott.

5.) Az egylet tiszteletbeli tagjává egyhangulag s közakarattal megválasztott a népszerű besztercebányai püspök, Bende Imre ö méltósága, a tanító nagylelkü pártfogója. A megválasztási dí-zokmányának a főpap barsz-t-keresztü székhelyén leendő átadá-ára nagys. elnök ur, Jaross Ferencz, választmányi tag s Hlaványi János első jegyző kértettek fel. Uj tagokul pedig az egyletbe beiratkoztak: Terstyánszky Adolf zsemleéri, Nyitray János garam-podluzsányi s Hajdu Ágoston melleki tanítók.

6.) Ezek után Jaross Ferencz, mint a bíráló bizottság elnöke, felolvasta a beérkezett jelíges pályamunkák bírálati jegyzőkönyvét. Összesen beérkezett 7 pályamunka, ezek közül egy a pályázati feltételeknek meg nem felelvén, a bírálóknál figyelmen kívül hagyatott. A többi 6 munka bö tartalommal s oly korrekttül volt kidolgozva, hogy a bíráló bizottság azokat nemcsak pusztá dicséretre, — hanem köztük 4-et a választmány által kitűzött jutalmakra is méltatott. Így: 1.) a „Világosság, haladás, művelődés“ egy körmöczi arany, 2.) „A ki halad, el nem marad“ 3 frt. 3.) „A kezdet nehéz“ szintén egy körmöczi arany, s 4.) „A tanítás legyen életreható“ jelígejü munka szerzője 5 frt praemiumra méltatott. A jelíges levelek felbontattak s kintűnt: hogy az 1-ső és 4-ik sz. munka szerzője: Farkas Ákos lévai, a 2-ik sz. Dudich Ferencz lekéri s a 3-ik számú: Regö Ferencz esiffári tanítók. A jutalmak kiosztása után olvastatott Dudich Ferencz a már említett jelígejü s pályakoszoruzott dolgozata.

7.) Olvastatott fötiszt. Rózsa József zelizi plebános ur s tiszteletbeli tag levele, melyhez — előbbi ígéréte szerint, — egy körmöczi aranyat is mellékel, mely a jövő évi pályamunkáknál igénybe fog vétetni. A nemes szívü adakozónak ez ismételt adományáért hála s köszönet szavaztatott.

8.) Az egyleti tagok között kiosztattak nagyságos Santhó Károly pozsonyi kanonok s szeminárium kormányzó ur s tiszteletbeli tagunktól ajándékba vett „A gyermek nevelés tiz parancsolata“ czimü könyvei, 5 db. pedig az egylet könyvtárába helyeztetett. Ezekért is — ismételve s egyenkint — mély köszönet szavaztatott a nemes tanügybarátok.

9.) Elhatározottak, hogy nagys. Massa Elek nagy-salló esperes-plebános s egyletünk alapító tagja, valóságos esztergomi kanonokká történt kinevezetése alkalmával az egylet nevében írásbelileg üdvözöltessek.

10.) Torma János nagy-sarói tanító s egyleti tag kérdést intézvén, vajlon kötelese-e a tanító ismétlö-iskolát tanítani díjazás nélkül? nagys. elnök ur kérdésére válaszolva, kijelenté, hogy igen is köteles, de ha némi díjban részesülni ohajt, úgy ez ügyben forduljon előbb az iskolaszékhez, s ha ez czélhoz nem vezetne, akkor a felsőbb hatóságokhoz.

Miután több tárgyalni való nem volt, az ülés hálaímaival berekesztetett s a jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Hulják János, Klepács István s Richter Ferencz egyleti tagok kértettek fel.

A közgyűlés megbízásából:

Hlaványi János
egyl. jegyző.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBÖL.

Számadási kivonat

a „Jó szív“ javára f. évi jun. hó 9-én Ipolyságon tartott „Nyári Multság“ bevételi és kiadási költségeiröl.

I. Bevételei.

1. Részvételi és étkezési jegyekből 298 frt. 2. Fölülüzetések és adközából 143 frt.* 3. Utólag elárvezett tárgyakból 7 frt 28 kr.

Összesen 438 frt 28 kr.

II. Kiadás.

1. Nyomda és pósta költség 16 frt 48 kr. 2. Világítás 21 frt 86 kr. 3. Zené 20 frt. 4. Tűzijáték 5 frt 12 kr. 5. Favarok 14 frt. 6. Napszámok 8 frt 32 kr. 7. Szolgaszemélyzet 6 frt 50 kr. 8. Acsmunka 10 frt 9. Evöeszközök 15 frt 65 kr. 10. Vegyes kiadás 2 frt 10 kr.

Összesen 120 frt 03 kr.,

mely kiadást levonva marad tisztán 328 frt 25 kr.

Ebböl az orsz. vizkárosultaknak 164

* A fölülüzetési összeghez járultak: 15 frt. Paczoly Jánosné, báró Majthényi Camilla. — 5-5 frt. Eichenvald L. Jóséné, Helbig Ányos Ida, Horváth Béla, Mahler Gyula, McLoesay Miklós, Mikulási Gyuláné, Mühlstein Emma, Nozomy Istvánné, Pohl Mária, Rinay Béla, — 4 frt. Dombó Károly, — 3 frt Stéger Imre. — 2-2 frt. Baan Máténé, Braxtoris Danó, Farkas Rezsőné, Groszmann Gyula, Hermann Adolfné, Hirschbein Lipót, Kinszky Salamon, Launer János, Luka Pál, báró Majthényi László, Madgyessy Sándor, Náday Antalné, — Paczoly Gyula, Pongrácz István, Pongrácz Sándor, Dr. Rácz Imréné, Dr. Rajner Gézáné, Rudolf hadnagy, Sántha Béla, Sárpy Béla, Schmiedt Arthur, Szokoly Károlyné, Szokoly Sándor, Tindly Józsefné, Weisberger Józsefné, — 1-1 frt Forstó Frigyes, Haan Kálmáné, Kollányi Ferencz, Laszkary Pál, Mautner László, Mezey Károly, Nonner Antalné, Pongrácz Gézáné, Schwarcz Adolfné, Vitális Mórné, Winter Adolfné, 10 frt. Szabadhegyi Géza. — Összesen 143 frt.

frt 13 kr., a hontvármegyeieknek 164 frt 12 kr. lett elküldve, illetöleg adva.

Ipolyság, 1888. évi jun. 18-án.

Pongrácz Lajos,
mint rendezöségi elnök.

IRODALOM ÉS MÜVÉSZET.

Budapesti Hirlap. A „Budapesti Hirlap“-nak a hazai műveltség előmozdítására vette meg alapját. A lap elcsit fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérelk mellözésével küzdött nemzetünk és fajunkért, ez egyetlen jelzője: **magyarság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely pártatlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban még a legújabbak eredményei a „Budapesti Hirlap“ érte el; legújabbak, legteljesebbek lapja az országnak. A külső dolgozókat egész seregén kívül, a szerkesztőségnek anyai belső tagja van, a művelő egy magyar lap sem dolgozik; minden rovatot külön vezető gondoz, a helyi tudósítók kivül, a kik a nap történetét írják. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölül rendes levelezőn kívül saját külön tudósítót értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap“ arról ne adjon hírt és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap“ politikai cikkeit K a a s Ivor bíró, R á k o s i Jenő, B a l o g h Pál írják más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független, magyar pártérteket nem ismerő szellemével. **Politikai hírei** széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közéleti felül távirati értesítésekkel látnak el rendes levelezők, minöckel minden városban, söt nagyszámú községben is bír a lap; a „Budapesti Hirlap“ távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik egy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítók kivül minden fontosabb esemény fölül a szerkesztőség külön kiküldetésü tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap“ e czélokra havonként oly összeget fordít, mint a menyinyi ezélt 10 ével még egy-egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesítő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap“ Tárcazarovata Teleki Sándor gróf, Tóth Béla, R á k o s i Viktor (Sipulus) s több kiváló írók közreműködése mellett, a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. **Anapírovatokat** kitünö zsurnalisták szerkesztik s a helyi értesüléssert leggyorsabb tudósítókra van bízva. Rendöségi és törvényszéki rovatok külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap“ helyet foglalhat **minden család asztalán.** **A közzgazdasági rovatban** a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. **A regényesarnokban** csak kiváló írók legújabb műveit közöljük. Az előfizetési föltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékröl legezöszérűben postautalvánnyal eszközölhetők követező czim alatt: A „Budapesti Hirlap“ kiadó-hivatalának. IV. kerület, kalap-utca 16. szám.

Idegenek névsora

Léván az „Oroszlán“ vendéglöben jun. 10-19-ig.

Kohn Alajos utazó, Bécs. — Zaukovics Elek tiszvis. Pozsony. — Eischl N. keresk., Bécs. — Faust Elek, kir. adóf. helyettes, Ar-Maróth. — Vladar Pál kjezgyő, Szt.-Benedek. — Schwarcz Armin keresk., Bécs. — Valtesz Dániel keresk., Bpest. — Kohn Ede keresk., Bécs. — Moizer Jakob keresk., Bpest. — Weinberger Lipót utazó, Bécs. — Jaszky Ferencz utazó Bpest. — Nemessányi Miklós ügyvéd, Verebely. — Tarnöczy Gusztáv gyáros, orsz. képviselő, Bpest. — Brankovics N. állami végrehajtó, Bpest. — Schwarcz Lipót adótitk., Ar-Maróth. — Beckenmayer Ede ügynök, Bécs. — Schostal Mór utazó, Bécs.

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: K o n y a József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 25 kr, 6 frt, 50 kr. Kétszeres 5 frt 10 kr, 5 frt 40 kr. Rozs 5 frt. — kr. 5 frt 30 kr. Arpa 5 frt 20 kr, 5 frt 50 kr. Zab 5 frt. 25 kr, 5 frt. 40 kr. Kukoricza 6 frt. — kr, 6 frt 20 kr. Bab 9 frt 50 kr, 10 frt. — kr. Lenese 9 frt — 9 frt 80kr. Köles — frt. — kr. — frt — kr.

Nyiltér. *)

I.

Schwarze Seidenstoffe von 80 kr. bis fl. 11.40 per Meter (ca. 150 Qual.) Versendet roben- und stückweise zollfrei das **Fabrik-Depot G. Henneberg** (k. k. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe 19 kr. Porto.

II.

75 krajczárért

egy egész hónapig bárki egy jól szerkesztett népies irányú ellenzéki képes politikai napilapot járathat: a

Kis ujság-ot,

mely Budapeston Wodianer F. és Fiai, bpesti könyvnyomdász, könyv- és hirlapkiadóhivatalában jelenik meg.

A „KIS UJSÁG“ nemzeties ellenzéki politikai követ, szívós kitartással, lankadatlan erölyvel küzd a haza boldogságáért, s a hofenntartó magyar faj uralmáért.

A „KIS UJSÁG“ nagy gondot fordít, hogy olvasóinak igényeit minden tekintetben teljesen kielégítse. Ugy a főváros, mint az ország és a külföld minden híret naponként híven és gyorsan közli. A **nevezetesebb napi eseményeket szép kivitelű képekkel illusztrálja.** Ezenkívül rendkívül érdekesítő, — többnyire a fővárosi életből merített, — **regényeket közöl**, a melyek bárki által könnyen élvezhető népies nyelven vannak megírva.

Előfizetési árak félévre 4-50; egy negyed évre 2-25 és havonként 75 kr. **Mutatványi számok** bárkinek egy hétig ingyen küldetnek, ha e lap kiadóhivatala (Budapest, IV. ker., Sarkanyus-u. 3. sz.) levelező lapon erre fölzóllítatik.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezzel közhírré teszi, hogy a kir. járásbíróság 1888. évi 2379. számú végzésével Rovara Frigyes felperes részére Nagy Antai szőlősi lakos alperes ellen 900 ft tőkekövetelés és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 448 ft-ra becsült szobai butorok, eke, szekér, lovak, ól, borona ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek 2379. számú bekielentését rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szódán leendő eszközzésére 1888. évi jui. hó 2-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik, oly kijelentéssel, hogy ezen árverés a fentebb jelzett ingóságok az 1881. LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek kész-

pénz fizetés mellett szükség esetén becsíron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megalapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Ez árveréshez a venni szándékozók a kitűzött időben a községi bíró házában elvártnak.

Együttal közlé tételük, hogy mindazok, kik a lefoglalt tárgyakra tulajdon, vagy elsőbbségi igényt tartanak, igényüket az árverés megkezdése előtt annyival inkább bejelentésük — mert különben a végreh. örv. 96. §-a kapesában egyedül a vételár fölöslegére fognak utasítottatni.

Kelt Léván, 1888. évi junius hó 8-ik napján.

Litassy Nándor,
kir. bírósági végrehajtó.

K Ö L C S Ö N

4 1/2 és 6%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, úgy m. háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő, hivatalnok stb. kaphat közbejöttöm útján egy budapesti hitelintézetnél 200 fttól 3000 fttig 3 év alatt postautalvány útján visszafizetendő 6%-os személyi hitelkölcsönt.

4 1/2 0-os bank-kölcsön

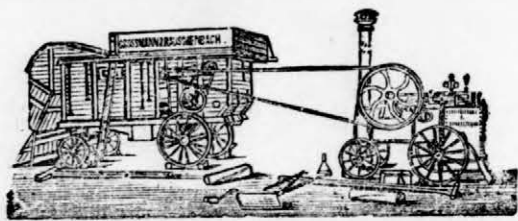
közvetítették 1000 fttól kezdve egy millióig földbirtokosra vagy jó anyagból épült városi bérházakra 25, 32 és 42 évre amortisatio útjáni tőke-törlesztéssel. Házkölcsönök megállapítandó szemle költség előre leteendő. — Érték-papírokra a bank a tőzsdei árfolyam 1/5-öd része erejéig 6%-ra kölcsönt ad. — Kölcsön-ügyben válasz csakis 35 kr. levélbélyeg beküldése mellett adatik.

POLLÁK JÁNOS

bizományi és ügynöki irodája,
Budapest, Kerepesi-ut 65. szám.

7-1

Schnabel-féle tűzmentes szekrényeket részletfizetésre is adok el.

Szabadalmazott szeges gőzcséplőgépek

GROSSMANN és RAUSCHENBACH-tól

BUDAPESTEN.

Tudósítást

gyártmányaink könnyű hajtása,

csekély fűtőanyag fogyasztása,

igen nagy munkaképessége,

a szemek kitünő tisztítása és osztályozása, valamint erős szerkezete tekintetében

összes

eddigi számos vevőink nyújtanak, kiknek névjegyzéke a t. gazda urak rendelkezésére áll.

Grossmann és Rauschenbach

első magyar gazdasági gépgyára,

Budapestben, külső váci-ut 7. sz.

321/1888. sz.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gr.-löki református egyház végrehajtónak Schiminek Venczel és neje Gazics Alojzia végrehajtást szenvedő elleni 200 ft tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében Schiminek Venczel és neje Gazics Alojziának a m.-kis-sallói 14. sz. tjkvben A + 1 sor., 12 hrsz. fekvőségükre és az azon épült 6. összeírású száma lakházukra 432 ft o. é., továbbá az A + 2 sor., 450 hrsz. fekvőségükre az árverést 825 ftban ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi aug. hó 2-ik napján délelőtti 10 órákor Mező-Kis-Sallóban a bírói házául megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírának 10%-át vagyis az A + 1 sorszám alattira 43 ft 20 krt, és az A + 2 sorszám alattira 82 ft 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Léván, 1888. évi március hó 23-án.

A lévai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Gyenes József,
kir. bíró.

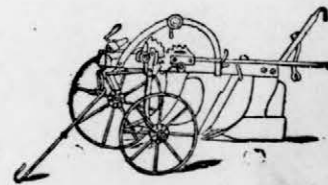
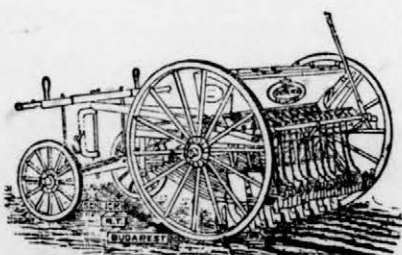
SCHLICK-féle VASÖNTŐDE és GÉPGYÁR-

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Központi iroda: IV. Váci-körút 57. — Gazdasági géposztály: Külső váci-ut 1696—1699.

SCHLICK-féle szabadalmazott „TRIUMPH“ sorvetőgépek.

Legnagyobb kitüntetés a vetőgépre: arany díszokmány a hatvani nemzetközi ekeversenyen.

SCHLICK-féle szabad. egyes-, rayol-, kettős- és hármassék.
2 első díj aranyérem és még három egyéb kitüntetés.
SCHLICK- és VIDATS-féle ered. egyes ékek, kapáló, töltőgető- és porhányító ékek.

Gőzcséplők, járgánycséplők, gabonarosták, örlőmalmok, takarmánykészítő- és egyéb gazdasági gépek.

Előnyös fizetési feltételek.

Legolcsóbb árak. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Képviselőt Léván: Kern testvéreknél.

teljesen megváltoznak. E változások, valamint számos újítás, rendes menetidjék,

Megjelent és minden könyvkereskedésben, valamint az összes vasúti állomásokon kapható és megrendelhető:

Utmutató A magyar és egyedüli **Utmutató**
közös közlekedési vállalatok. hivatalos menetrendkönyve

VII. évfolyamának IV. (juniusi) füzeté
a magyar, osztrák, közös és külföldi közlekedési vállalatok legújabb menetrendjeivel, hazai és külföldi utirányokkal, térképpel s sok hasznos tudnivalóval. — Ezen egyedüli magyar menetrendkönyv fölöslegessé tesz minden más külföldi hasonló könyvet, miután ebben a külföldi utazásokra nézve ép oly pontos utasítások foglaltatnak, mint a hazaiakra nézve, sőt a mennyiben a külföldi és idegen nyelvű könyvek Magyarországra nézve épen semmi vagy legjobb esetben csak nagyon hiányos felvilágosítást tartalmaznak, amalfogva azokat felül is mulja. Az „Utmutató“ a legmegbízhatóbb s ezen közlekedési vállalatoknak kizárólagos hivatalos menetrendkönyve, minden más utazási könyv, mely a hivatalos ezimet használja, ezt csak bitorolja s ezért óva intjük a közönséget az ilyenmü külföldi könyvek megvételétől.

Az Utmutató ára 50 kr., postán 60 kr.

Kiadóhivatal:
Budapestben.
Podmanitzky-utca 17.

Ezekről csakis a magyar „UTMUTATÓ“ ad teljes felvilágosítást.

„Zacherl“

A legkitünőbb szer
a rovarok ellen

meglepő hatással irtja ki a kártékony férgeket rövid idő alatt és oly biztosan, hogy azoknak többé semmi nyoma sem marad.

Figyelembe veendő, hogy
a puszta papírba kimért
por sohasem valódi,
„Zacherl Specialitás“.

Csakis eredeti üvegekben és olesón kaphatók:

Léván:	Bolemán Ede	Selmeczen:	Sommer Ján, A. özvegye
	Kern testvérek	„ „	Sztankay F. gyógyszer.
Ipolysághon:	Domba Károly	„ „	Wankovits Lajos
K-Tapolcsányban:	J. Pollak	„ „	Kraus W. G.

uraknál.

Főraktár: 8-3

J. Zacherl,
Wien, I., Goldschmiedgasse 2.